

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ ΑΘΜ

Πανηγυρική συνεδρίαση της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Ρουμανίας συνεκλήθη την 28^η Οκτωβρίου ε.ε. στο Πατριαρχικό Μέγαρο του Βουκουρεστίου εξ αφορμής της επισήμου προσκυνηματικής επισκέψεως της ΑΘΜ του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄ στην Ρουμανία.

Την έναρξη της συνεδρίασης κήρυξε η ΑΜ ο Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ.Δανιήλ, ο οποίος κατά την προσφώνησή του ετόνισε την σημασία της επισκέψεως του Μακ.Πάπα και Πατριάρχου, χαρακτηρίζοντάς την ως πνευματικό αναβαπτισμό στους πολυαιώνιους αδελφικούς δεσμούς των δύο Εκκλησιών. Επίσης εξήρε, για μία ακόμη φορά, την προσφορά του πρεσβυγενούς Πατριαρχικού θρόνου των Αλεξανδρέων στην περιφρούρηση και την ενίσχυση της ορθοδόξου πίστεως του ρουμανικού λαού σε κρίσιμες στιγμές της ιστορικής του διαδρομής.

Κατά την αντιφώνησή Του ο Μακ.κ.Θεόδωρος Β΄ ανέφερε□

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Ρουμανίας κ.Δανιήλ, Σεβασμιώτατοι άγιοι Αρχιερείς, χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε.

Μετά πολλής χαράς και συγκινήσεως σας συναντούμε σήμερα στην πανηγυρική αυτή συνεδρίαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ρουμανίας και στα τίμια πρόσωπά σας συναντούμε νοερώς όλα τα μέλη της Ρουμανικής Ιεραρχίας, ανταλλάσσοντας μαζί σας τον ασπασμό της ειρήνης και της εν Χριστώ Ιησού, αγάπης.

Ήλθαμε κοντά σας μετά της συνοδείας μας, από την Ιερά Καθέδρα του Αποστόλου Μάρκου, κομίζοντας την ευλογία του Ευαγγελιστού, των οσίων ασκητών, των αγιασθέντων μοναχών και των Μεγάλων Πατέρων και θεολόγων της περιλάλητης Αλεξανδρείας. Ήλθαμε να συναντήσουμε πρόσωπα τετιμημένα και προσφιλή, με τα οποία μας ενώνει η κοινή πίστη, «το κοινόν ποτήριον», η κοινή ελπίδα της σωτηρίας και εν τέλει, αυτό το ένα και μοναδικό Πρόσωπο του Παθόντος και Σταυρωθέντος και Ταφέντος και Αναστάντος Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Την 9η Οκτωβρίου συμπληρώθησαν επτά έτη από της αναλήψεως, ελέω Θεού, της πηδαλιουχίας της πρεσβυγενούς Εκκλησίας των Αλεξανδρέων από την Μετριότητά μας. Επτά έτη αγώνων, μόχθων αλλά και ευλογιών από τον Πανοικτίρμονα Θεό, ο Οποίος ενεργεί και αποκαλύπτεται κατά τρόπο μυστικό στις αγαθές αφρικανικές καρδιές που αναζητούν την Αλήθεια και το Άδυτο Φως να καταυγάσει την ζωή τους.

Επτά έτη ιεραποστολικών οδοιπορειών στην αχανή αφρικανική ήπειρο, την ήπειρο του μέλλοντος, προκειμένου οι αδελφοί μας να καταρτισθούν πνευματικά και να ανακουφισθούν στα πάμπολλα βιοτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Η ευθύνη μας είναι μεγάλη. Και τούτο διότι, επωμιζόμενοι την βαρυτάτη Αποστολική και Πατερική παρακαταθήκη του Φωτιστού της παλαιφάτου Εκκλησίας μας και των τεραστίου πνευματικού αναστήματος διαδόχων Του και προκατόχων μας, καλούμαστε να κηρύξουμε «Χριστόν Εσταυρωμένον και Αναστάντα» στον πολυποίκιλο και πολυσύνθετο κόσμο των φυλών, χωρίς να αναιρέσουμε τις πολιτισμικές τους ιδιαιτερότητες, τις διαλέκτους και τις παραδόσεις τους.

Ταυτόχρονα καλούμαστε να διαποιμάνουμε τις χιλιάδες των αδελφών ορθοδόξων, οι οποίοι διαβιούν στην Αφρική, χωρίς όμως να προέρχονται από αυτήν. Οι ελληνικές, ρωσικές, ρουμανικές, σερβικές και άλλες κοινότητες και παροικίες ακμάζουν και δραστηριοποιούνται στην περιοχή της πνευματικής δικαιοδοσίας του καθ' ημάς Πατριαρχικού θρόνου. Χαιρόμεθα εξαιρετικά για την πρόοδο όλων των πνευματικών μας τέκνων ανεξαιρέτως, υπέρ των οποίων ποιμαντικώς μεριμνούμε, σεβόμενοι την εθνική ιδιοσυγκρασία τους. Γι' αυτό το λόγο και οι ιερείς που αποστέλλονται από τα

Πατριαρχεία των χωρών καταγωγής τους, με την άδεια και την συγκατάθεσή μας, επιτελούν τα ποιμαντικά και λειτουργικά τους καθήκοντα υπό το ωμοφόριο του επιχωρίου Ιεράρχου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας, στην δική τους γλώσσα και σύμφωνα τις δικές τους λειτουργικές και άλλες παραδόσεις.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι,

Ευρισκόμεθα κοντά Σας κατόπιν της φιλαδέλφου προσκλήσεώς Σας, προκειμένου να μετάσχουμε των λειτουργικών και πνευματικών εκδηλώσεων επί τη ιερά μνήμη του Οσίου Δημητρίου του Νέου, Πολιούχου Βουκουρεστίου και να λάβουμε την ευλογία του, στοιχούντες ταυτοχρόνως και στο παλαιό έθος της προς αλλήλους κοινωνίας και της πνευματικής αναζωογονήσεως των αδελφικών και πολυαιωνίων σχέσεων του Πατριαρχείου μας μετά της Εκκλησίας της Ρουμανίας.

Όπως αναφέραμε και εχθές, κατά το Πατριαρχικό Συλλείτουργο, οι σχέσεις συνεργασίας και αμοιβαιότητας των Εκκλησιών μας ανάγονται στα τέλη του 16ου αιώνας και θεμελιώνονται από δύο Αγίους Πατριάρχες Αλεξανδρείας, Μελέτιο τον Πηγά και Κυρίλλο τον Λούκαρι. Έκτοτε σφυρηλατήθησαν δεσμοί ακατάλυτοι στη ροή των αιώνων, οι οποίοι προσέφεραν αμοιβαία στήριξη σε κρίσιμες καμπές της εκκλησιαστικής ιστορίας αμφοτέρων των Εκκλησιών μας.

Την ευθύνη αυτή της συνεχίσεως της ευλογημένης συμπορεύσεως και φιλαδελφίας το άπειρο έλεος του θεού ανέθεσε στους ώμους όλων μας εκατέρωθεν, καθιστώντας μας υπευθύνους έναντι της εκκλησιαστικής ιστορίας. Κοινό χρέος αποτελεί η διακράτηση, η περιφρούρηση και η μεταλαμπάδευση στις επερχόμενες γενεές των όσων ιερών και οσίων παραλάβουμε κι εμείς από τους Προκατόχους μας, των όσων οι προοδοιπορήσαντες άγιοι Πατέρες καθιέρωσαν απαραχαράκτως και μας εμπιστεύθησαν διά αναλλοίωτων Ιερών Κανόνων, ιερών κειμένων, ιερών παραδόσεων και θεσφάτων. Και έχουμε όλοι βαθύτατη επίγνωση ότι είμαστε φρυκτωροί αυτού του τεραστίου πνευματικού πλούτου, “μηδέ προσθέντες, μηδέ αφαιρούντες”, σύμφωνα με την Αρχιερατική μας Καθομολόγηση, σεβόμενοι και τιμώντες εαυτούς και αλλήλους.

Υπό αυτές τις προϋποθέσεις λοιπόν συναντώμεθα σήμερα στην πανηγυρική και τιμητική αυτή συνεδρίαση της Ιεράς Συνόδου, διά της οποίας διατρανώνεται για μία ακόμη φορά το Συνοδικό σύστημα διοικήσεως της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, εντός των κανονικών δικαιοδοσιών των κατά τόπους Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, τα γεωγραφικά όρια των οποίων υποχρεούμεθα μεν να σεβόμεθα απολύτως, τους δε πνευματικούς κόπους και αγώνες αυτών οφείλουμε να συμμεριζόμεθα φιλαδέλφως.

Αγαλλόμενοι, λοιπόν, με την «πνοήν της λεπτής αύρας» που πνέει αυτήν τη στιγμή ανάμεσά μας, περιπτυσσόμεθα και ασπαζόμεθα «φιλήματι αδελφικό και αγίο» καθέ έναν αδελφό ξεχωριστά. Είσαστε διαρκώς μαζί μας σε κάθε ταπεινή μας δέηση «υπέρ των αγίων του θεού Εκκλησιών...». Αλλά και σε κάθε δική μας δύσκολη περίσταση, είτε αυτή συναντάται στην δοκιμαζόμενη σήμερα Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική, είτε στα απροσπέλαστα τροπικά δάση, είτε στην ξηρότητα της αφρικανικής σαβάνας και στο τραχύ της ερήμου, οι δικές σας προσευχές, «μυστικώ τω τρόπω» μας ενδυναμώνουν, ώστε να συνεχίσουμε την ταπεινή πορεία μας, που δεν είναι άλλη από την διαρκή σπορά του Ευαγγελικού λόγου στην Αφρική, μαζί με τους συγχρόνους Ιεραποστόλους, Αρχιερείς, Ιερείς, Διακόνους, Μοναχούς και τα λοιπά στελέχη του καθ' ημάς Αποστολικού και Πατριαρχικού Θρόνου.

Παρακαλούμε να εύχεσθε υπέρ της εοδώσεως του επιπόνου αγώνος μας, όπως και εμείς προσευχόμεθα διαπύρως υπέρ ευσταθείας της Αγίας του θεού Εκκλησίας της Ρουμανίας, της ορθοτομούσης τον λόγον της Αυτού αληθείας. Η Χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, η αγάπη του θεού και Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είησαν μετά πάντων υμών. Αμήν!»

Ακολούθως απένειμε τον Ανώτατο Ταξιάρχη του θρόνου του Αγίου Μάρκου μετ’

Αστέρος στον Μακ.Πατριάρχη Ρουμανίας.

Μετά την παράθεση επισήμου γεύματος στο Πατριαρχικό Μέγαρο, οι δύο Προκαθήμενοι με τις συνοδείες του, ως και την Αγία Κάρα του Αποστόλου Ανδρέα, την οποία συνοδεύει στην Ρουμανία ο Σεβ. Μητροπολίτης Πατρών κ.Χρυσόστομος, επιβιβάστηκαν σε στρατιωτικό αεροπλάνο και ταξίδευσαν στην πόλη Σιμπίου, όπου την 29^η Οκτωβρίου θα πραγματοποιηθούν λειτουργικές και πνευματικές εκδηλώσεις της αγιοκατατάξεως του αιιδίμου Μητροπολίτου Τρανσυλβανίας Andrei Saguna.

Στο αεροδρόμιο της πόλεως έλαβε χώρα επίσημη υποδοχή από τον Σεβ.Αρχιεπίσκοπο Σιμπίου και Μητροπολίτη Τρανσυλβανίας κ.Λαυρέντιο, τον Εξοχ.κ.Υπουργό Εξωτερικών της χώρας, τον Γεν.Γραμματέα Θρησκευμάτων της Ρουμανικής Κυβερνήσεως και άλλους επισήμους. Κατόπιν εψάλη Δοξολογία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Σιμπίου και παράθεση επισήμου δείπνου από τον Σεβ.κ.Λαυρέντιο στον Μητροπολιτικό Οίκο προς τιμήν των σεπτών Πρωθιεραρχών.